

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010355
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Biedniková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2513010355.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Biednikovej a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci proti obžalovanému O. W. , pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 14.5.2014 sp. zn. 2T/60/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.8.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. W., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný O. W. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase asi od 17.00 hod. do 17.30 hod. dňa 06.12.2012 v B., na ulici X. W., na trávnej ploche pred obytným domom číslo XXXX/XX pristúpil k O. X. a pokúsil sa mu z ľavého ramena strhnúť modrú textilnú tašku s notebookom zn. HP G62 a dvojokulárovým ďalekohľadom nezistenej značky s koženým puzdrom s nápisom Made in Poland a ako si poškodený tašku zachytil ľavou rukou, tak ho obvinený stiahol na zem, kde ho opakovane udieral do oblasti tváre a hornej polovice tela, plastovou tyčou o dĺžke 35 cm opatrenou kovovými hrotmi až mu tašku vytrhol z ruky a utiekol s ňou na neznáme miesto, čím spôsobil O. X. škodu vo výške 280,- Eur a pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre bez známok otrasu mozgu, tržne - zmliaždenú ranu na hornej pere úst dlhú asi 3 cm, odlomenie veľkého hrboľa v oblasti hornej časti pravej ramennej kosti, bez posunu kostných úlomkov a povrchové tržne - zmliaždené rany a odreniny kože v oblasti pravého líca, nosa a v čelovo-spánkovej oblasti vľavo s dobou liečenia najmenej 21 dní.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m/, 38 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenému O. X., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom B., adresa na doručovanie, B., V. č. XX, škodu vo výške 120,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného O. X. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil sám, i prostredníctvom svojho obhajcu. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby, nakoľko doposiaľ vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že skutok spáchal.

V písomných dôvodoch rozsiahleho odvolania hodnotil jednotlivé dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, pričom poukázal na to, že ani po doplnenom dokazovaní nebolo preukázané, že skutku opísaného v obžalobe sa dopustil a nebolo preukázané ani to, že útok na poškodeného páchatel' vykonal opisovanou plastovou palicou, na ktorej mali byť klince alebo ostré šróby. Nebolo vlastne preukázané ani to, že útok bol vôbec vykonaný s nejakou palicou.

Poukázal na výpoveď znalca z odboru klinická psychológia PhDr. Martina Chylíka, z ktorej jasne vyplynulo, že na položené otázky nevedel odpovedať, nepoznal obsah celého súdneho spisu, nevedel či, a aké lieky poškodený X. v čase incidentu užíval, a uviedol, že odpovedať na tieto otázky patrí do pôsobnosti znalca odvetvie psychiatria. Znalecký posudok z tohto odvetvia, ktorý bol vypracovaný na poškodeného vôbec nepoznal.

Namietal, že ani po opätovnom doplnení dokazovania neboli odstránené rozpory vo výpovediach poškodeného v otázkach o mieste stretnutia sa poškodeného s obžalovaným, o mieste ich rozchodu, v otázke aké alkoholické nápoje poškodený v čase incidentu vypil, rozpor v tvrdeniach poškodeného ohľadne existencie plastovej tyče, na ktorej boli nabité klince alebo nejaké hroty, i rozpor v tvrdení poškodeného, akým spôsobom mal byť zo strany obžalovaného vedený útok opisovaný plastovou tyčou. Namietal, že v predmetnej veci nebol zistený a vypočutý kriminalistický technik, ktorý mal po zadržaní obžalovaného na polícii merať a porovnávať jeho obuv so zabezpečenými stopami. Bol síce vypočutý svedok B. O., tento sa však k prvotným úkonom nevedel vyjadriť. Okresný súd návrh na doplnenie dokazovania v tomto smere zamietol.

Je toho názoru, že výpoveď samotného poškodeného X. nie je vnútorne jednotná a osoba poškodená vzhľadom na závislosť od alkoholu i predchádzajúcu drogovú závislosť a jeho vážne duševné ochorenie sama o sebe ani v spojení s ostatnými vykonanými dôkazmi nemôže preukazovať vinu obžalovaného. Zvýraznil pritom, že žiadna palica, ktorá mala byť pri útoku použitá, nájdená nebola. Nenašiel sa ani obal od vína, zranenia poškodeného nevykazujú markanty typické pre údery palicou klincami a ani jeho oblečenie nevykazovalo stopy po úderoch takouto palicou.

Okresný súd s poukazom na uvedené zle vyhodnotil uvedené dôkazy, v dôsledku čoho je nesprávny výrok o vine, o uloženom treste ako i výrok o povinnosti nahradiť poškodenému škodu.

Krajský súd ako súd odvolací vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodeného, ktorý sa na verejné zasadnutie nedostavil.

Odvolací súd z podnetu riadne a včas podaného odvolania obžalovaným preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Predovšetkým treba uviesť, že odvolací súd sa už vecou zaoberal a rozhodol uznesením zo dňa 16.7.2013 sp. zn. 5To/66/2013, ktorým zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec mu vrátil aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd uložil okresnému súdu doložiť poškodeného za prítomnosti znalca MUDr. Mariána Pamulu, či tvrdenia poškodeného o útoku zodpovedajú nálezom znalca. Nariadil tiež zisťovať, čo sa stalo s otlakom obuvi zaistením na mieste činu. Keďže poškodený je psychiatrický pacient, odvolací súd nariadil aj skúmanie jeho duševného stavu z odvetvia psychiatrie aj odvetvia psychológie a mal tiež skúmať zranenie obžalovaného pri prijatí do väzby.

Okresný súd doplnil dokazovanie v naznačenom smere a opätovne vo veci rozhodol rozsudkom, ktorý však na základe odvolania obžalovaného krajský súd uznesením zo dňa 18.2.2014 sp. zn. 5To/3/2014 zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Úlohou okresného súdu bolo opätovne vypočuť poškodeného na rozpory v jeho výpovediach, doplniť dokazovanie výsluchom znalca z odboru psychológia, keďže tento sa nevyjadril k podstatným príčinám vo výpovediach poškodeného, ani k okolnostiam, či užitie psychiatrických liekov, fajčenie marihuany a vplyv alkoholu mohli vplyvať na jeho psychiku a či bol objektívne spôsobilý zapamätať si priebeh udalostí a o týchto pravdivo vypovedať. Odvolací súd tiež nariadil doložiť svedka B. O., kriminalistického technika, aby sa vyjadril k tvrdeniam obžalovaného, že stopa bola upotrebitelná a svedčila v prospech obžalovaného.

Okresný súd po zrušení a vrátení veci postupoval v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie v naznačenom smere, pričom však poškodeného X. nemohol opätovne vypočuť, keďže tento bol s vážnou diagnózou hospitalizovaný v nemocnici s prognózou podľa ošetrovúcich lekárov nepriaznivou.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd po rozsiahlom vykonaní dokazovania rozhodol vo veci zákonným spôsobom, keď dokazovanie vykonal v potrebnom rozsahu a vykonané dôkazy náležite vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

Odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení, keďže tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi v súlade so stavom veci a zákonom preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Odôvodnenie rozsudku zodpovedá ustanoveniu § 168 ods. 1 Tr. por. a je z neho zrejmé, ktoré skutočnosti vzal okresný súd za dokázané, o ktoré dôkazy svojej skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je rovnako zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. V tomto smere si odvolací súd argumentáciu súdu prvého stupňa osvojil a v podrobnostiach na ňu poukazuje.

V tejto súvislosti treba zvýrazniť, že poškodený O. X. už pri podávaní trestného oznámenia a teda od počiatku trestného konania jednoznačne obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčoval. K rozporom v jeho výpovediach ohľadne miesta kde sa stretol s obžalovaným, kde sa rozišli sa vyjadroval vo svojej výpovedi znalec z odboru psychológia PhDr. Martin Chylík, ktorý podával aj znalecký posudok na poškodeného, a z ktorých dôkazov je zrejmé, že znalec u poškodeného nezávisle od vonkajších okolností i nezávisle od požitia alkoholu nediagnostikoval u poškodeného sklon ku konfabuláciám a fabuláciám, teda nezistil u neho patologické prekrúcanie faktov či vymýšľanie si. Vo vzťahu k rozporom vo výpovediach na ktoré poukazuje obhajoba znalec uviedol, že tieto sú pochopiteľné, pretože v stave v ktorom popisoval okolnosti na polícii a potom v neskorších výpovediach mohli byť rozdielne.

Vo vzťahu k hodnoteniu výpovedi poškodeného najmä jej vierohodnosti treba poukázať na znalecké dokazovanie znalkyňami z odvetvia psychiatrie MUDr. Ondrisovú a MUDr. Gregorovú, ktoré aj podali písomný znalecký posudok. Znalkyne konštatovali, že v čase incidentu boli rozpoznávacie a ovládacie schopnosti poškodeného znížené, avšak vo foremzne nevýznamnej miere, išlo o ľahké alkoholické opojenie. Jeho výpoveď hodnotili ako súvislú, logickú a zrozumiteľnú.

Poškodený mal byť dva dni pred inkriminovaným skutkom u ošetrojúcej psychiatričky na kontrole, pričom ošetrojúca psychiatrička nevidela žiadne príznaky svedčiace preto, že by nebol schopný správne vnímať alebo hovoriť o prežitej udalosti. Lieky, ktoré mal predpísané boli v nízkych dávkach, tieto nenarušovali schopnosť myslieť a vnímať. Poškodený trpí poruchou osobnosti, čo však nie je duševná porucha v pravom slova zmysle.

K stope, ktorá mala byť zaistená v snehu (otláčok obuvi) na mieste činu, sa vyjadril svedok B. O., z výpovede ktorého vyplynulo, že táto stopa nebola vhodná k expertízemu skúmaniu, nebola preto ani zaistená. Z výpovede svedka L. Z. vyplynulo, že kriminalistický technik nemal ani prostriedky na zaistenie takejto stopy, keďže snehu tam bolo málo a išlo o časť stopy. V tejto súvislosti treba zvýrazniť, že ohliadka miesta činu bola robená 2 a pol hodiny po skutku, pričom miesto skutku sa nachádza na sídlisku, kde je vysoká frekvencia pohybu ľudí.

V ďalšom treba poukázať na závery znaleckého dokazovania znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Mariána Pamulu, ktorý bol na hlavnom pojednávaní opätovne vypočutý, pričom z jeho výpovede vyplynulo, že zranenia poškodeného mohli byť spôsobené aj plastovou palicou, skôr si myslí, že táto bola bez hrotov, avšak aj keby mala hroty, útočník poškodeného nemusel práve hrotmi zasiahnuť a preto nezistil žiadne typické zranenia, ktoré by mohli hroty, resp. klince na konci palice spôsobiť.

Rovnako ďalšie vo veci vykonané dôkazy, na ktoré poukazuje okresný súd v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nevyvíňujú obžalovaného zo spáchania stíhanej trestnej činnosti, naopak všetky vo veci vykonané dôkazy dávajú ucelenú, logickú reťaz dôkazov, ktorá smeruje k jedinému záveru a tým je vina obžalovaného. Navyše považuje odvolací súd za dôležité zvýrazniť, že nezistil žiadny motív na strane poškodeného, ktorý by ho mal viesť k tomu, aby nespravodlivo a neprávom obvinil zo spáchania skutku práve obžalovaného O. W.. Nezistil, že by medzi poškodeným a obžalovaným bol nepriateľský vzťah, poznali sa, ani jeden z nich neuviedol, že by v minulosti mali medzi sebou konflikt.

Keďže okresný súd vykonal jednotlivé dôkazy v súlade so zákonom a odvolací súd nezistil dôvod vykonaným dôkazom neveriť, osvojil si výrok o vine obžalovaného z prvostupňového rozsudku.

Zákonom zodpovedá aj výrok okresného súdu o právnom posúdení konania obžalovaného, keďže tento použil násilie voči poškodenému v úmysle zmocniť sa jeho vecí, pričom tohto konania sa dopustil so zbraňou, za ktorú v zmysle zákona treba považovať akýkoľvek predmet, ktorým možno útok voči osobe urobiť intenzívnejším.

Okresný súd nepochybil ani vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák., pričom správne prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. a správne aj upravil základnú trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, je trestom na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a tento trest považuje aj odvolací súd za zákonný a spôsobilý naplniť požiadavky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v osobe obžalovaného ide o páchatela, ktorý v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom naposledy bol súdne trestaný rozsudkom OS Piešťany zo dňa 29.7.2009 na nepodmienečný trest odňatia slobody pre majetkovú trestnú činnosť.

Rovnako nedotknutý ponechal odvolací súd aj výrok o uplatnenom návrhu na náhradu škody zo strany poškodeného v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. i § 288 ods. 2 Tr. por., ktoré považuje za zákonné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže odvolací súd nezistil dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku v žiadnom smere, odvolanie obžalovaného O. W. zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.